

# РЕШЕНИЕ

№ 19417

гр. София, 06.06.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ:** Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3878** по описа за **2025** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Карол Капитал Мениджмънт“ ЕАД [населено място] срещу Решение №5107/21.11.2024 година, постановено по н.а.х.дело №12797/2024 година по описа на СРС,7 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №Р-10-148/01.08.2024 година на Заместник- председател на КФН, ръководещ управление „ Надзор на инвестиционната дейност, с което на „ Карол Капитал Мениджмънт“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева на основание чл.273,ал.5,т.13 от ЗДКИСДПКИ за извършено нарушение на чл.106,ал.1 т.1 от ЗДКИСДПКИ.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на съдебното решение. Твърди се, че и Наказателното постановление е издадено в нарушение на материално правните разпоредби и липса на осъществено нарушение на нормата на чл.106,ал.1,т.1 от закона. Сочи се още , че неправилно СРС е анализирал приложения Договор и неговото съдържание. Иска се отмяна на решението и отмяна на Наказателното постановление. Претендират се и направените по делото разноски за касационно производство.

В съдебно заседание, касаторът-“ Карол Капитал Мениджмънт“ЕАД редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Г. редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение за касационна инстанция.

Ответникът по касация- Заместник- председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Б. Г. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съображенията относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

Представителят на СГП-прокурор П. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде отхвърлена, а първоинстанционното съдебно решение да бъде потвърдено.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

СРС е анализирал приложените по делото и обосновано е приел, че касаторът притежава Лиценз за извършване на дейност като Управляващо дружество, вписано в Регистъра на КФН, воден на основание чл.30, ал.1, т. 2 ЗКФН, и като такова е адресат на задълженията на ЗДКИСДПКИ, подзаконовите нормативни актове, и актовете на ЕС относно изискванията към дейността на КИС. Със Заповед № 3-235/29.09.2023 година на Заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на основание чл.19 ЗКФН е възложено извършване на проверка на “ Карол Капитал Мениджмънт“ ЕАД, а в хода на проверката е установено, че на 15.03.2022 година касаторът като Управляващо дружество е сключило Договор с „Интра Партньърс“ ООД учредено в С. в качеството на изпълнител, по силата на който възложителят- касатор възложил, а изпълнителят поел задължение да оказва според възможностите си съдействие във връзка с привличане на инвеститори в управлението от възложителя ДФ“ А. Инвест“/ Фонда/, като възложеното обхваща– маркетингови услуги и/ или предоставяне на възложителя и/ или Фонда пред потенциални инвеститори и/ или осъществяване на контакт между потенциални инвеститори и/или възложителя, договорено е още че изпълнителят по свое усмотрение да провежда предварителни разговори с потенциални клиенти / инвеститори/ като ги запознава с обичайните условия за участие във Фонда при спазване на изискванията на действащото законодателство, при представяне на Фонда да използва документи, да дава два пъти годишно- към 30 юни и към 31 декември до 5 число на месеца, следващ съответното шестмесечие отчет на Възложителя. С Договора са уговорени и останалите права и задължения на страните. Установено е още при проверката, че касаторът не е прадестивил в КФН в нормативно установения срок до 16.03.2022 година включително уведомление за сключения на 15.03.2022 година с „И. П.““ ООД – С. Договор за привличане на инвеститори в Управляващи от Договорен фонд „ А. Инвест“. Въз основа на резултатите от проверката и констатираното нарушение на чл.106,ал.1, т.1 от ЗДКИСДПКИ срещу касатора е съставен АУАН на дата 12.02.2024 година, а въз основа на него е издадено Наказателно постановление от 01.08.2024 година, с което на касатора е ангажирана административно- наказателната отговорност и е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева.

СРС е отговорил на всеки един довод в жалбата и правилно е приел, че при съставянето на процесния АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, рефлектиращи върху неговата законосъобразност или водещи до неяснота в какво се изразява нарушението.

Правилен и изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и НП са спазени сроковете по чл.34, ал.1 ЗАНН- в частност тримесечният срок за съставяне на АУАН, като нарушението е извършено на дата 17.03.2022 година. Разпоредбата на чл.34 от ЗАНН/уреждаща давностните срокове/, сочи, че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по [Изборния кодекс](#), [Закона за политическите партии](#), [Закона за публичното предлагане на ценни книжа](#), [Закона за пазарите на финансови инструменти](#), [Закона за дружествата със специална инвестиционна цел](#), [Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти](#), [Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране](#), [част втора](#), [част втора "а"](#) и [част трета](#) от Кодекса за социално осигуряване, [Кодекса за застраховането](#) и на нормативните актове по прилагането им и по [Закона за регистър БУЛСТАТ](#) - две години. Съгласно [чл. 36, ал. 1 ЗАНН](#) административно наказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение. Актовете за установяване на административно нарушение се съставят от длъжностните лица, посочени в [чл. 37, ал. 1 ЗАНН](#), и от представители на обществеността, ако са овластени за това с нормативен акт. В ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 48 ОТ 28.12.1981 Г. ПО Н. Д. № 48/1981 Г., ОСНН НА ВС/ неизгубило значение/ е посочено, че съобразно изискването на [чл. 34, ал. 1, предл. 2 ЗАНН](#) административно наказателно производство не може да се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението./ респективно две години за данъчни нарушения/ Тази разпоредба предвижда два давностни срока за административно наказателно преследване - тримесечен и едногодишен/ респективно две годишен/. Първият срок започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушителя е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя.“ В конкретната хипотеза, органът, който е компетентен да състави АУАН е участвал в извършването на проверката, но това само по себе си не води до извод, че именно на датата на извършване на проверката, той е разполагал с категорични доказателства, че касаторът е извършил нарушение на посочената норма на чл.106, ал.1, то и няма как към дата 23.06.2021 година/ когато е постъпила информацията в КФН последната да е разполагала с информация за извършеното нарушение от страна на ответника по касация. Подаването на информация не обуславя моментално узнаване на нарушителя и нарушението, още повече, че за да бъде установено нарушението, то следва съответният орган, компетентен да установи нарушението и нарушителят да притежава доказателства за това, респективно нарушението и нарушителят да са му станали известни на дата 23.06.2021 година, а от там и да са започнали да текат сроковете за съставяне на АУАН. Нещо повече – самото подаване на информация в НКФН не води до извода за откриване на нарушението и нарушителя на датата на подаване на информацията. Органът, извършил проверката към дата 23.06.2021 година безспорно няма как да е узнал за нарушението и нарушителя. Органът, участвал при извършване на проверката е бил и съответно и актосъставител, натоварен да съставя АУАН/ какъвто е процесният случай, то несъмнено на датата, на която е започнала проверката, няма как на самия актосъставител да е

известно нарушението и нарушителят. Пак в духа на посоченото Тълкувателно решение, при паралелно действащите контролни органи трябва да се изхожда от принципа, че нарушителят е субект на права в административно наказателното правоотношение, поради което е недопустимо да функционират две паралелни правоотношения по повод на едно и също нарушение. С откриване на нарушителя от който и да е контролен орган, възниква административно наказателното правоотношение. И в този случай тримесечният срок тече от деня, в който за първи път е открит нарушителят от единия от паралелно действащите контролни органи. Нарушението и нарушителят са открити, а това е основание за съставяне на акта. Несъставянето на такъв в срока по [чл. 34, ал. 1, предл. 2 ЗАНН](#), което може да се получи както от бездействието на първия, така и от бездействието на втория контролен орган, ще доведе до отпадане отговорността на нарушителя. Недопустимо е след изтичане на тримесечния срок по [чл. 34, ал. 1, предл. 2 ЗАНН](#) паралелно действащият контролен орган при открито вече нарушение да съставя акт, който да има за последица създаване на административно наказателно правоотношение за нарушението, открито вече от надлежните контролни органи. Това ще съставлява нарушение на [чл. 31, ал. 1, предл. 2 ЗАНН](#), предвиждащ, ограничен срок - тримесечен, само в който ограничен срок може да бъде съставен акт за извършено нарушение от който и да е от паралелно действащите контролни органи.“ В конкретния случай за най- ранна дата на откриване на нарушението и нарушителят може да се говори за датата на 08.01.2024 година, когато е представено последното писмено доказателство от страна на касатора, като АУАН е съставен на дата 12.02.2024 година, а Наказателното постановление е издадено в предвидения 6 месечен срок на дата 01.08.2024 година. Правилен е изводът на СРС, че от приложените писмени доказателства, видно, че касаторът сключвайки Договора на 15.03.2022 година и възлагането на „Интра Партньърс“ ООД на задължения- услуги, които попадат в приложното поле на чл.86,ал.1,т.3 от ЗДКИСДПКИ, според който Управляващо дружество е акционерно дружество със седалище в Република България, получило лиценз при условията и по реда на този закон, чийто предмет на дейност е управление на дейността на колективни инвестиционни схеми, включително- управление на инвестициите, администриране на дяловете, включително правни услуги и счетоводни услуги във връзка с управление на активите, искания за информация на инвеститорите, оценка на активите и изчисляване цената на дяловете, контрол за спазване на законовите изисквания, управление на риска, водене на книгата на притежателите на дялове, в случаите на извършване на дейност по управление на колективна инвестиционна схема с произход от друга държава членка, разпределение на дивиденди и други плащания, издаване, продажба и обратно изкупуване на дялове, изпълнение на договори, водене на отчетност, маркетингови услуги. От доказателствата по делото е установено, че изпълнителят реално е извършил изпълнение на договора , като е предоставил маркетингови услуги и е провело предварителни разговори с потенциални клиенти, информация за ДФ“ А. Инвест“, ключова информация за инвеститорите, шестмесечни годишен отчет на Фонда, рекламни материали и други писмени доказателства. Нормата на чл.106,ал.1,т.1 от ЗДКИСДПКИ сочи , че Управляващо дружество може да сключи договор, с който да делегира на трето лице функции и действия по чл. 86, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и 4, при спазване на следните изисквания-уведомява комисията най-късно до края на работния ден, следващ сключването на договор с трето лице, относно сключването и съществените условия на договора.

Правилен е изводът на СРС, че понятието „Маркетингови услуги“ по смисъла на чл.86,ал.1,т.3 от Закона и изискавинята на Директива 2009/65 ЕО съставляват действие по

предлагането и промотирането на предприятието на колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа, извършвани в рамките на управлението на ДФ, като се касае за услуги, чиято функция е свързана с рекламирането и продажбата на дялове на КИС, предвид което водещо значение за определянето им като такива е именно предметът на предлагането, а не субектът, на когото се предоставят.

От доказателствата по делото е видно, че касаторът не е уведомил до края на работния ден, следващ деня на сключването на Договора- до 16.03.2022 година КФН за сключения договор и неговото съдържание, при което безспорно е налице извършване на нарушението на нормата на чл.106,ал.1,т.1 от ЗДКИСДПКИ. Нарушението е доказано по несъмнен начин, осъществено е чрез бездействие- неуведомяване на КФН в предвидения от закона срок, започнало да се осъществява от 17.03.2022 година и то трае докато бъде установено или преустановено. След като нарушението е доказано, законосъобразно е ангажирана административно- наказателната отговорност на касатора и му е наложена сакция в предвидения от закона минимум- 10 000 лева на основание чл.273,ал.5,т.13 от ЗДКИСДПКИ.

Като е потвърдил издаденото Наказателно постановление СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба отхвърлена.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна. В полза на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за производство пред АССГ в размер на 80 лева. Нормата на чл.63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал.3(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. -29.11.2019 година в сила от 03.12.2019 година/, сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).. Алинея четвърта на чл.63 също нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г от 29.11.2019 година.), постановява, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В алинея 5/ на чл.63 от ЗАНН/Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) е доуточнено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В Чл. 37. (1) от Закона за правната помощ е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби,които да уреждат началния момент на действието на нормите на чл.63,ал.3-5 от ЗАНН, които са нови и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите,с оглед на което настоящият съдебен състав намира, че нормите са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на дата22.01.2025 година пред АССГ и на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните](#)

нарушения и наказания е от 80 до 150 лева. Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което е взел участие юрисконсулт Г., а делото не се отличава с фактическа и правна сложност/ не предполага полагане на специални усилия от страна на юрисконсулта за запознаване с делото и изразяване на становище по него, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юрисконсулта следва да бъде определено в размер на 80 лева за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по касация юрисконсултско възнаграждение именно в този размер от 80 лева. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по- късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град

#### **Р Е Ш И:**

**ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5107/21.11.2024 година, постановено по н.а.х.дело №12797/2024 година по описа на СРС,7 състав.**

**ОСЪЖДА „КАРОЛ КАПИТАЛ МЕНИДЖМЪНТ“ЕАД- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ЗАМЕСТНИК- ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КФН, РЪКОВОДЕЩ УПРАВЛЕНИЕ“ НАДЗОР НА ИНВЕСТИЦИОННАТА ДЕЙНОСТ“ СУМАТА ОТ 80 ЛЕВА –ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.**

**Решението не подлежи на обжалване.**

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ:1.**

**2.**